

Gledelig jul! Endelig er det julaften. Mange forberedelser er gjort, og det er forventningsfulle ansikter å se i kirken i dag. Mange er spent; hvordan vil julekvelden bli? Hva med gavene? Vi kan ha store forventninger til gaver så vel som til julemiddag og julestemning, men skikkelig jul blir det vel ikke før vi har hørt juleevangeliet.

La oss reise oss og høre evangeliet om Jesu fødsel slik det står skrevet hos evangelisten Lukas i det 2.kapittel.

Prekentekest: Luk 2,1-16

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskriveres i manntall. Denne første innskrivning ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle drog av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef drog da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe. For det var ikke plass til dem i herberget.

Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute og holdt nattevakt over sauene sine. Med ett stod en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble meget forferdet. Men engelen sa til dem: Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe. Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og sang:

Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag!

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: "La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss." Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben.

Slik lyder Herrens ord.

Hva handler jul om? Det er sagt at jul handler om å være snill og god. Jul handler om å dele med hverandre, gjøre noen glade. Vi vet det er mye glede i å få gaver, men det er kanskje enda mer glede i å gi når noen blir glad for det en får. Jul handler også om god stemning og tradisjoner. Jul handler om familieidyll, vi synger julesanger om engler som daler ned i skjul og om fred på jord. Likevel vet vi at det er ikke fred overalt på jord, og det er heller ikke fred i alle hjerter, selv på julekvelden.

Jesus kom til vår jord som et lite hjelpeløst barn. Da han ble voksen glemte han aldri barnet. Han gav klar beskjed til sine disipler, barske unge menn i tjuetrettiårsalderen: "la de små barn komme til meg!" Og han pekte på et lite barn og sa til de voksne: "Uten at dere vender om og blir som barn, kommer dere ikke inn i himmelriket." Matt 18,3. Jul er barnas høytid, det er opplest og vedtatt, og slik må det være. De yngste blant oss vet hvordan en skal ta imot og glede seg, uten straks å tenke på om ens egen gjenytelse er stor nok. De kan med den samme gleden og forventningen lese uttrykkene i ansikter som ser hva som avdekkes når papiret brettes til side og gaven fra barnet kommer til syne. Gleden er dobbel når en både gir og får. Jeg håper mange barn får oppleve dobbelt glede i kveld.

Kanskje ligger pakkene under juletreet, eller vil det banke på døra i kveld og komme nisse på besøk? Da jeg var liten fikk vi hvert år besøk av nissen på julekvelden. Jeg syntes det var litt skummelt. Det var ikke en slik liten koselig nisse som dette (**vise fram en nisse**). Nissen var stor og voksen og hadde maske på og spurte som nisser spør – er det noen snille barn her? Vi barna måtte svare ja. Deretter fikk vi gaver som nissen tok ut av sin store sekk.

Jul er vel den mest feirede kristne høytiden. Vi feirer ikke jul på grunn av nissen eller pakkene eller maten eller juletreet og julepynten. Vi feirer jul fordi det ble født et barn (**vise fram en dukke som er svøpt**). Når et barn blir født har det allerede levd i ni måneder. Slik hadde også Jesus vært et lite barn i jomfru Marias liv i ni måneder, men til forskjell fra andre som blir født, var Jesus hos Gud, sin Far i himmelen, før han ble unnfanget ved Den Hellige Ånd. Derfor sier vi med rette at Jesus kom til vår jord fra Guds himmel, og han tok med seg Guds himmel ned til mennesker han møtte. Jesus gav dem som tok imot ham en plass i Guds rike, som er det samme som himmelriket.

Jesu kom ikke som en mann fra de voksnes verden som spør: er det noen snille barn her? Har du vært snill nok i år? Fortjener du en julegave? Vi vet at mange, ja flere enn vi liker å tro, sliter når det er jul. Det gjelder barn, det gjelder voksne. Forventningene til høytiden er store. Da er det på sin plass å minne om at enhver er ikke sin egen lykkes smed. Alt i livet er ikke et resultat av om en har vært snill nok eller flink nok. Velstand, helse og lykke er ikke likt fordelt. Det vet Jesus mye om.

Jesus kom til fattige kår. En stall og en krybbe ble hans første tilholdssted. Som voksen gikk han til dem som ikke bare kjente på fattige kår i det ytre, men som også visste at de ikke hadde vært snille nok og ikke vært kjærlige nok til å fortjene himmelriket, til dem som visste så inderlig godt at de trengte en frelser til selve livet, og som kanskje derfor kjente seg liten nok til å våge ydmykelsen ved å ta imot og vise at en trenger Jesus.

Slik kommer Jesus til mennesker også i dag. I dåpen åpner han himmelriket på vid vegg helt uten motytelse, og vi får være barn, Guds barn, så lenge Jesus får

være Gud i våre liv. Når et barn blir født på "Lykkeliten", blir det født inn i en familie der det skal leve, spise, hvile og utvikle seg. I dåpen blir et menneske født inn i sin menighet. Menigheten er det åndelige hjemmet. I kirken finner vi næring for troen, styrke og nåde i nattverden, hvile i evangeliet, og utfordringer og rettledning i Guds lov. Det er i gudstjenesten, helt ned til der to eller tre er samlet i Jesu navn, at Jesus har gitt sitt løfte om å være til stede midt iblant dem som tror.

Jesus kom til fattige kår. Slik er det også i dag. Du trenger ikke å være som et julerengjort hjem for å ta imot Jesus. Han vet hvem du er allerede før du inviterer ham inn. Tør du ta følgene av din lengsel? Da har du et hjem i Jesu kirke.

Hva er den største gaven i kveld? For meg er den største gaven den jeg blir oppriktig rørt over å få, og ikke minst glad og takknemlig på en gang for at noen har tenkt at det er dette jeg trenger. Det lå mye omtanke og kjærlighet bak at Gud sendte sin sønn til vår jord, og det ligger mye omtanke og kjærlighet bak pakkene som deles ut i kveld. Det er ikke prislappen i butikken som er avgjørende, men hjertelaget og omtanken hos den som gir. Kanskje har noen lagt ned mye av seg selv i gaven du får.

Må Jesus selv og den freden bare han kan gi nå inn til hver og én denne julen. Ønsker dere alle en velsignet høytid.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.